Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2016. gada 20. septembrī*

[Teksts labots ar 2017. gada 20. decembra rīkojumu]

Apelācija – Programma Kipras Republikas stabilitātes atbalstam – 2013. gada 26. aprīlī starp Kipras Republiku un Eiropas Stabilizācijas mehānismu noslēgtais saprašanās memorands par īpašiem ekonomikas politikas nosacījumiem – Eiropas Komisijas un Eiropas Centrālās bankas funkcijas – Eiropas Savienības ārpuslīgumiskā atbildība – LESD 340. panta otrā daļa – Nosacījumi – Pienākums nodrošināt šī saprašanās memoranda saderību ar Savienības tiesībām

Apvienotās lietas no C-8/15 P līdz C-10/15 P

par trim apelācijas sūdzībām atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2015. gada 9. janvārī iesniedza

Ledra Advertising Ltd, Nikosija (Kipra) (C-8/15 P),

Andreas Eleftheriou, ar dzīvesvietu Limasolā (Kipra) (C-9/15 P),

Eleni Eleftheriou, ar dzīvesvietu Limasolā (C-9/15 P),

Lilia Papachristofi, ar dzīvesvietu Limasolā (C-9/15 P),

Christos Theophilou, ar dzīvesvietu Nikosijā (C-10/15 P),

Eleni Theophilou, ar dzīvesvietu Nikosijā (C-10/15 P),

ko pārstāv *A. Paschalides*, *dikigoros*, *A. Paschalidou*, *barrister*, un *A. Riza*, *QC*, kuru pilnvarojis *C. Paschalides*, *solicitor*,

apelācijas sūdzību iesniedzēji,

pārējās lietas dalībnieces –

Eiropas Komisija, ko pārstāv *J.-P. Keppenne* un *M. Konstantinidis*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

[**ar labojumu, kas izdarīts ar 2017. gada 20. decembra rīkojumu**] **Eiropas Centrālā banka (ECB)**, ko pārstāv *G. Várhelyi*, *K. Laurinavičius* un *O. Heinz*, pārstāvji, kuriem palīdz *H.-G. Kamann*, *Rechtsanwalt*,

atbildētājas pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda – angļu.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietnieks A. Ticano [*A. Tizzano*], palātu priekšsēdētāji R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] (referents) un D. Švābi [*D. Šváb*y], tiesneši A. Ross [*A. Rosa*s], E. Juhāss [*E. Juhász*], M. Bergere [*M. Berger*], A. Prehala [*A. Prechal*], E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*], K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*], M. Vilars [*M. Vilaras*] un J. Regans [*E. Regan*],

ģenerāladvokāts N. Vāls [*N. Wahl*],

sekretārs I. Illēši [*I. Illéssy*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 2. februāra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2016. gada 21. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar apelācijas sūdzībām *Ledra Advertising Ltd* lietā C-8/15 P, *Andreas Eleftheriou*, *Eleni Eleftheriou* un *Lilia Papachristofi* lietā C-9/15 P, kā arī *Christos Theophilou* un *Eleni Theophilou* lietā C-10/15 P lūdz atcelt attiecīgi Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 10. novembra rīkojumu *Ledra Advertising*/Komisija un ECB (T-289/13, EU:T:2014:981), 2014. gada 10. novembra rīkojumu *Eleftheriou* un *Papachristofi*/Komisija un ECB (T-291/13, nav publicēts, EU:T:2014:978) un 2014. gada 10. novembra rīkojumu *Theophilou*/Komisija un ECB (T-293/13, nav publicēts, EU:T:2014:979) (turpmāk tekstā visi kopā – "pārsūdzētie rīkojumi"), ar kuriem Vispārējā tiesa atzina par daļēji nepieņemamām un daļēji nepamatotām to prasības, pirmkārt, atcelt 1.23.–1.27. punktu 2013. gada 26. aprīlī starp Kipras Republiku un Eiropas Stabilizācijas mehānismu (ESM) noslēgtajā saprašanās memorandā par īpašiem ekonomikas politikas nosacījumiem (turpmāk tekstā – "2013. gada 26. aprīļa saprašanās memorands") un, otrkārt, atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju norādītos zaudējumus, kas tiem esot radušies tādēļ, ka šajā saprašanās memorandā ir tikuši iekļauti šie punkti un Eiropas Komisija nav izpildījusi savu uzraudzības pienākumu.

Atbilstošās tiesību normas

ESM līgums

2 2012. gada 2. februārī Briselē (Beļģija) tika noslēgts Līgums par Eiropas Stabilizācijas mehānisma dibināšanu starp Beļģijas Karalisti, Vācijas Federatīvo Republiku, Igaunijas Republiku, Īriju, Grieķijas Republiku, Spānijas Karalisti, Francijas Republiku, Itālijas Republiku, Kipras Republiku, Luksemburgas Lielhercogisti, Maltu, Nīderlandes Karalisti, Austrijas Republiku, Portugāles Republiku, Slovēnijas Republiku, Slovākijas Republiku un Somijas Republiku (turpmāk tekstā – "ESM līgums"). Šis līgums stājās spēkā 2012. gada 27. septembrī.

3 ESM līguma preambulas 1. apsvērums ir formulēts šādi:

"2010. gada 17. decembrī Eiropas Padome vienojās par nepieciešamību eurozonas dalībvalstīm nodibināt pastāvīgu stabilitātes mehānismu. Eiropas stabilizācijas mehānisms (ESM) pārņems uzdevumus, ko pašreiz izpilda Eiropas Finanšu stabilizācijas instruments (EFSI) un Eiropas Finanšu stabilizēšanas mehānisms (EFSM), sniedzot finansiālu palīdzību, kur tāda ir nepieciešama, eurozonas dalībvalstīm."

4 Saskaņā ar šī līguma 1. un 2. pantu, kā arī 32. panta 2. punktu šī līguma līgumslēdzējas puses, proti, dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, savā starpā nodibina starptautisku finanšu institūciju ESM, kurai ir tiesībspēja.

5 ESM līguma 4. panta 1. un 3. punktā un 4. punkta pirmajā daļā ir paredzēts:

"1. ESM ir Valde un Direktoru padome, kā arī rīkotājdirektors un cits par nepieciešamu uzskatīts personāls.

[..]

3. Pieņemot lēmumu savstarpēji vienojoties, nepieciešama balsojošo dalībnieku vienprātība. Atturēšanās no balsošanas nekavē lēmuma pieņemšanu, savstarpēji vienojoties.

4. Atkāpjoties no 3. punkta, tiek piemērota steidzamā balsojuma procedūra, ja Komisija un [Eiropas Centrāla banka (ECB)] abas uzskata, ka, lēmumu par finansiālās palīdzības piešķiršanu vai īstenošanu, kā noteikts 13.–18. pantā, nepieņemot steidzamā kārtā, tiktu apdraudēta eurozonas finansiālā un ekonomiskā ilgtspēja. [..]"

6 ESM līguma 5. panta 3. punktā ir paredzēts, ka "Eiropas Komisijas loceklis, kas atbild par ekonomikas un monetārajām lietām, un [Eiropas Centrālās bankas] prezidents, kā arī Eurogrupas prezidents (ja viņš nav priekšsēdētājs vai kāds no vadītājiem) var piedalīties [ESM] Valdes sanāksmēs kā novērotāji".

7 ESM līguma 6. panta 2. punktā ir noteikts, ka "Eiropas Komisijas par ekonomikas un monetārajām lietām atbildīgais loceklis un ECB priekšsēdētājs katrs var iecelt vienu novērotāju [ESM Direktoru padomē]".

8 ESM līguma 12. pantā ir definēti principi, kuriem ir pakļauts stabilizācijas atbalsts, un tā 1. punktā ir noteikts:

"Visas eurozonas un tās dalībvalstu finanšu stabilizācijas aizsardzības nepieciešamības gadījumā ESM var sniegt stabilizācijas atbalstu ESM dalībniecei, ievērojot stingrus nosacījumus atbilstīgi izvēlētajam finansiālās palīdzības instrumentam. Šādi nosacījumi var būt no makroekonomikas korekcijas programmas līdz iepriekš noteikto atbilstības nosacījumu pastāvīgai ievērošanai."

9 Stabilizācijas atbalsta piešķiršanas ESM dalībniecei procedūra ESM līguma 13. pantā ir aprakstīta šādi:

"1. ESM dalībniece var adresēt stabilizācijas atbalsta pieprasījumu Valdes priekšsēdētājam. Šādā pieprasījumā norāda apsveramo finansiālās palīdzības instrumentu(-us). Saņemot šādu pieprasījumu, Valdes priekšsēdētājs uztic Eiropas Komisijai sadarbībā ar ECB šādus uzdevumus:

a) izvērtēt visas eurozonas vai tās dalībvalstu finanšu stabilitātes riska esamību, ja vien ECB nav jau iesniegusi analīzi saskaņā ar 18. panta 2. punktu;

b) izvērtēt, vai valsts parāds ir ilgtspējīgs. Kad vien atbilstīgi un iespējams, sagaida, ka šāds izvērtējums tiek veikts kopā ar [Starptautisko Valūtas fondu (SVF)];

c) izvērtēt attiecīgās ESM dalībnieces faktiskās vai iespējamās finansēšanas vajadzības.

2. Pamatojoties uz ESM dalībnieces pieprasījumu un 1. punktā minēto izvērtējumu, Valde var pieņemt lēmumu principā piešķirt attiecīgajai ESM dalībniecei stabilizācijas atbalstu finansiālās palīdzības instrumenta veidā.

3. Ja lēmums, ievērojot 2. punktu, tiek pieņemts, Valde uztic Eiropas Komisijai – sadarbībā ar ECB un, kad vien iespējams, kopā ar SVF – uzdevumu risināt sarunas ar attiecīgo ESM dalībnieci par Saprašanās memorandu, kurā sīkāk norādīti ar finansiālās palīdzības instrumentu saistītie nosacījumi. Saprašanās memoranda saturs atspoguļo to trūkumu nopietnību, kas jārisina, un izvēlēto finansiālās palīdzības instrumentu. Vienlaikus ESM rīkotājdirektors sagatavo finansiālās palīdzības instrumenta nolīguma priekšlikumu, ietverot finansiālos noteikumus un instrumentu izvēli, kas jāpieņem Valdei.

Saprašanās memorands pilnībā atbilst LESD paredzētajiem ekonomikas politikas saskaņošanas pasākumiem, jo īpaši ikvienam Eiropas Savienības tiesību aktam, ietverot ikvienu viedokli, brīdinājumu, ieteikumu vai lēmumu, kas adresēts attiecīgajai ESM dalībniecei.

4. Eiropas Komisija saprašanās memorandu paraksta ESM vārdā, ņemot vērā iepriekšēju atbilstību 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem un Valdes apstiprinājumu.

5. Direktoru padome apstiprina finansiālās palīdzības instrumenta nolīgumu, precizējot piešķiramā stabilizācijas atbalsta finansiālos aspektus un, ja piemērojams, palīdzības pirmā maksājuma izmaksu.

[..]

7. Eiropas Komisijai – sadarbībā ar ECB un, kad vien iespējams, kopā ar SVF – tiek uzticēta ar finansiālās palīdzības instrumentu saistīto nosacījumu ievērošanas uzraudzība."

2013. gada 26. aprīļa saprašanās memorands

10 Saprašanās memoranda sadaļā "*Cyprus Popular Bank* un *Bank of Cyprus* pārstrukturēšana un noregulējums" esošie 1.23.–1.27. punkts (turpmāk tekstā – "strīdīgie punkti") ir formulēti šādi

"1.23. Jau minētā finanšu un grāmatvedības vērtības pārbaude atklāja, ka divas lielākās Kipras bankas ir maksātnespējīgas. Lai atrisinātu šo situāciju, valdība īstenoja plašu noregulējuma un pārstrukturēšanas plānu. Lai izvairītos no nelīdzsvarotības nākotnē un atjaunotu nozares dzīvotspēju, tajā pašā laikā saglabājot konkurenci, ir pieņemta četrdaļīga stratēģija, kurā nav paredzēta nodokļu maksātāju naudas izmantošana.

1.24. Pirmkārt, visi ar Grieķiju saistītie aktīvi (to skaitā aizdevumi jūras transporta jomā) un pasīvi, kas nelabvēlīgā gadījumā tiek novērtēti attiecīgi 16,4 miljardu euro un 15 miljardu euro apmērā, ir tikuši cedēti. Grieķu aktīvus un pasīvus ieguva *Piraeus Bank*, kuras pārstrukturēšana ir Grieķijas iestāžu ziņā. Cesija notika saskaņā ar 2013. gada 26. martā parakstīto vienošanos. Tā kā aktīvu grāmatvedības vērtība ir 19,2 miljardi euro, ar šo cesiju tika ievērojami samazināta savstarpējā iedarbība starp Grieķiju un Kipru.

1.25. Kas attiecas uz [*Cyprus Popular Bank Public Co. Ltd*] (turpmāk tekstā – " *Cyprus Popular Bank*") filiāli Apvienotajā Karalistē, visi noguldījumi tiek pārvesti uz [*Trapeza Kyprou Dimosia Etaireia Ltd* (turpmāk tekstā – "*Bank of Cyprus*")] meitasuzņēmumu. Ar tiem saistītie aktīvi tiek iekļauti *Bank of Cyprus*.

1.26. Otrkārt, *Bank of Cyprus* ar pirkuma un pievienošanas procedūras palīdzību pārņem *Cyprus Popular Bank* Kipras aktīvus to pašreizējā vērtībā, kā arī tās apdrošinātos noguldījumus un tās ārkārtas likviditātes palīdzības riska darījumus atbilstoši to nominālvērtībai. Neapdrošinātie *Cyprus Popular Bank* noguldījumi tiek saglabāti agrākajā vienībā. Mērķis ir, lai cedēto aktīvu vērtība pārsniegtu cedēto pasīvu vērtību tādējādi, ka starpība atbilst *Cyprus Popular Bank* veiktajai *Bank of Cyprus* rekapitalizācijai 9 % apmērā no aktīviem, kas svērti atkarībā no cedētā riska. *Bank of Cyprus* tiek rekapitalizēta tādējādi, lai programmas beigās tiktu panākts minimālais pamata kapitāla rādītājs 9 % apmērā stresa testa nelabvēlīga iznākuma gadījumā, kam būtu jāsekmē uzticības atjaunošana un finansēšanas nosacījumu normalizācija. 37,5 % no neapdrošinātajiem noguldījumiem *Bank of Cyprus* pārvēršot A kategorijas akcijās, kurām piesaistītas pilnas balsstiesības un tiesības uz dividendēm, *Cyprus Popular Bank* agrākā vienība nodrošinās lielāko daļu kapitāla vajadzību ar papildu pašu kapitāla ieguldījumu. Daļa atlikušo *Bank of Cyprus* neapdrošināto noguldījumu pagaidām tiks iesaldēti.

1.27. Treškārt, lai nodrošinātu kapitalizācijas mērķu sasniegšanu, līdz 2013. gada jūnija beigām ir jāveic neatkarīga detalizēta un aktualizēta *Bank of Cyprus* un *Cyprus Popular Bank* aktīvu novērtēšana atbilstoši banku bankrotu noregulējuma pamatnoteikumu prasībām. Šajā nolūkā vēlākais līdz 2013. gada aprīļa vidum tiks panākta vienošanās par neatkarīgās novērtēšanas veikšanas noteikumiem, konsultējoties ar Eiropas Komisiju, ECB un SVF. Pēc šīs novērtēšanas, ja nepieciešams, tiks veikta neapdrošināto noguldījumu papildu pārvēršana par A kategorijas akcijām tādējādi, lai tiktu nodrošināts, ka programmas beigās var tikt sasniegts mērķis, kurš paredz minimālo 9 % pašu kapitāla līmeni krīzes apstākļos. Ja *Bank of Cyprus* tiks pārmērīgi kapitalizēta, ņemot vērā šo mērķi, tiks veikta akciju atpirkšana, lai depozītu noguldītājiem atmaksātu pārmērīgajai kapitalizācijai atbilstošo summu."

Valsts tiesības

11 Atbilstoši 2013. gada 22. marta *O peri exiyiansis pistotikon kai allon idrimaton nomos* (Likums par kredītiestāžu un citu iestāžu sanāciju (EE, I (I) pielikums, Nr. 4379, 22.3.2013.; turpmāk tekstā – " 2013. gada 22. marta likums") 3. panta 1. punktam un 5. panta 1. punktam *Kentriki Trapeza tis Kyprou* (Kipras Centrālā banka, turpmāk tekstā – "KCB") kopā ar *Ypourgeio Oikonomikon* (Finanšu ministrija) bija uzdots veikt šajā likumā norādīto iestāžu sanāciju. Šim mērķim, pirmkārt, 2013. gada 22. marta likuma 12. panta 1. punktā bija paredzēts, ka KCB ar dekrētu var pārstrukturēt iestādes, kura pakļauta noregulējuma procedūrai, parādus un saistības, tostarp samazinot, grozot, atliekot vai pārjaunojot jebkādu pastāvošu vai nākotnē esošu prasījumu attiecībā uz šo iestādi pamatsummu vai atlikumu, vai pārvērst parādzīmes attiecīgos vērtspapīros. Šajā punktā bija paredzēts, otrkārt, ka attiecībā uz "garantētajiem noguldījumiem" 2013. gada 22. marta likuma 2. panta piektās daļas izpratnē šie pasākumi netiek veikti. Lietas dalībnieki ir vienisprātis, ka tie ir noguldījumi, kuru apmērs nepārsniedz EUR 100 000.

12 *To peri diasosis me idia mesa tis Trapezas Kyprou Dimosias Etaireias Ltd Diatagma tou 2013, Kanonistiki Dioikitiki Praxi No. 103* (2013. gada Dekrēts par sanāciju, izmantojot *Trapeza Kyprou Dimosia Etaireia Ltd* pamatkapitālu, normatīvais administratīvais akts Nr. 103, EE, III (I) pielikums, Nr. 4645, 29.3.2013, 769. lpp.; turpmāk tekstā – "Dekrēts Nr. 103") paredzēta *Bank of Cyprus* rekapitalizācija par tostarp tās negarantēto noguldītāju, akcionāru un obligāciju turētāju līdzekļiem, lai tā varētu turpināt sniegt banku pakalpojumus. Tādējādi negarantētie noguldījumi tika pārvērsti *Bank of Cyprus* akcijās (proti, 37,5 % par katru negarantēto noguldījumu), vērtspapīros, kurus *Bank of Cyprus* var pārvērst vai nu noguldījumos (proti, 22,5 % par katru negarantēto noguldījumu), vai vērtspapīros, kurus KCB var pārvērst noguldījumos (proti, 40 % par katru negarantēto noguldījumu). Šis dekrēts saskaņā ar tā 10. punktu stājās spēkā 2013. gada 29. martā plkst. 6.00.

13 Saskaņā ar *To Peri tis Polisis Orismenon Ergasion tis Cyprus Popular Bank Public Co Ltd Diatagma tou 2013, Kanonistiki Dioikitiki Praxi No. 104* (2013. gada Dekrēts par noteiktu *Cyprus Popular Bank Public Co. Ltd* darbības jomu pārdošanu, normatīvais administratīvais akts Nr. 104, III (I) pielikums, Nr. 4645, 29.3.2013, 781. lpp.; turpmāk tekstā – "Dekrēts Nr. 104") 2. un 5. punkta noteikumiem, tos

skatot kopā, ir paredzēts, ka 2013. gada 29. martā plkst. 6.10 notiek dažu *Cyprus Popular Bank* aktīvu un pasīvu, tostarp noguldījumu, kuru apmērs nepārsniedz EUR 100 000, nodošana *Bank of Cyprus*. Noguldījumi, kuru apmērs pārsniedz EUR 100 000, palika *Cyprus Popular Bank* līdz tās likvidācijai.

Tiesvedību priekšvēsture

14 Pirmajos 2012. gada mēnešos vairākas Kiprā reģistrētas bankas, tai skaitā *Cyprus Popular Bank* un *Bank of Cyprus*, pieredzēja finansiālas grūtības. Kipras Republika uzskatīja par nepieciešamu veikt to rekapitalizāciju un šajā ziņā Eurogrupas prezidentam iesniedza EFSI vai ESM finansiālās palīdzības pieprasījumu.

15 Ar 2012. gada 27. jūnija paziņojumu Eurogrupa norādīja, ka pieprasīto finansiālo palīdzību sniegs vai nu ar EFSI, vai ESM makroekonomikas pielāgošanas programmas ietvaros, kura ir jākonkretizē saprašanās memorandā, par kuru sarunas risinās, no vienas puses, Eiropas Komisija kopā ar ECB un SVF un, no otras puses, Kipras iestādes.

16 Kipras Republika un pārējās dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, panāca politisku vienošanos par saprašanās memoranda projektu 2013. gada martā. Ar 2013. gada 16. marta paziņojumu Eurogrupa šo vienošanos novērtēja atzinīgi un minēja dažus paredzētos pielāgošanas pasākumus, tostarp banku noguldījumu nodokļa izveidi. Eurogrupa norādīja, ka, ņemot vērā šo kontekstu, tā uzskata, ka finansiālas palīdzības piešķiršana, lai nodrošinātu Kipras un eurozonas finansiālo stabilitāti, principā ir pamatota, kā arī lūdza attiecīgajām pusēm paātrināt notiekošās sarunas.

17 2013. gada 18. martā Kipras Republika uzdeva slēgt bankas 2013. gada 19. un 20. martā. Kipras iestādes nolēma turpināt turēt bankas slēgtas līdz 2013. gada 28. martam, lai nepieļautu masveida naudas izņemšanu no bankām.

18 2013. gada 19. martā Kipras Parlaments noraidīja Kipras valdības likumprojektu par nodokļa ieviešanu visiem banku noguldījumiem Kiprā. Šis parlaments tad pieņēma 2013. gada 22. marta likumu.

19 Ar 2013. gada 25. marta paziņojumu Eurogrupa norādīja, ka tā ar Kipras iestādēm ir panākusi vienošanos par galvenajiem nākotnes makroekonomikas korekcijas programmas elementiem, ko atbalstījušas visas dalībvalstis, kuru naudas vienība ir euro, kā arī Komisija, ECB un SVF. Turklāt Eurogrupa atzinīgi novērtēja šī paziņojuma pielikumā minētos finanšu sektora pārstrukturēšanas plānus.

20 2013. gada 25. martā KCB prezidents pakļāva *Bank of Cyprus* un *Cyprus Popular Bank* sanācijas procedūrai. 2013. gada 29. martā saistībā ar šo tika publicēti Dekrēts Nr. 103 un Dekrēts Nr. 104, pamatojoties uz 2013. gada 22. marta likumu.

21 Šo dekrētu spēkā stāšanās brīdī apelācijas sūdzību iesniedzēji bija noguldījumu turētāji *Bank of Cyprus* vai *Cyprus Popular Bank*. Ar šajos dekrētos paredzēto pasākumu piemērošanu būtiski tika samazināta šo noguldījumu vērtība, ko apelācijas sūdzību iesniedzēji ir precīzi izteikuši skaitļos.

22 2013. gada 24. aprīļa sanāksmē ESM valde:

– nolēma piešķirt stabilizācijas atbalstu Kipras Republikai finansiālās palīdzības instrumenta veidā atbilstoši ESM rīkotājdirektora priekšlikumam;

– apstiprināja saprašanās memoranda projektu, par kuru sarunas bija risinājušas Komisija sadarbībā ar ECB un SVF un Kipras Republika;

– uzdeva Komisijai parakstīt šo memorandu ESM vārdā.

23 2013. gada 26. aprīļa saprašanās memorandu parakstīja Kipras Republikas finanšu ministrs, KCB prezidents un ESM vārdā – *O. Rehn*, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.

24 2013. gada 8. maijā ESM Direktoru padome apstiprināja nolīgumu, kas saistīts ar finansiālās palīdzības instrumentu, un priekšlikumu par pirmās atbalsta daļas izmaksas kārtību Kipras Republikai. Šī daļa tika sadalīta divos maksājumos, kuri tika veikti attiecīgi 2013. gada 13. maijā (2 miljardi euro) un 2013. gada 26. jūnijā (1 miljards euro). Otrā atbalsta daļa 1,5 miljardu euro apmērā tika samaksāta 2013. gada 27. septembrī.

Tiesvedības Vispārējā tiesā un pārsūdzētie rīkojumi

25 Ar prasības pieteikumiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2013. gada 24. maijā, apelācijas sūdzību iesniedzēji cēla trīs prasības, kurās tie lūdza:

– piespriest Komisijai un ECB izmaksāt viņiem kompensāciju, kura atbilst to attiecīgo noguldījumu vērtības samazinājumam;

– "turklāt un/vai pakārtoti" – atcelt strīdīgos punktus un

– izskatīt prasību steidzamības kārtībā, un, gaidot tās izskatīšanu, noteikt "nepieciešamos pagaidu pasākumus atbilstoši [LESD 279.] pantam, lai saglabātu [to] stāvokli, [..] neietekmējot [Kipras Republikas] stabilizācijai piešķirto atbalstu".

26 Ar atsevišķiem dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2013. gada 24. septembrī un 1. oktobrī, Komisija un ECB atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 114. pantam iesniedza iebildes par nepieņemamību.

27 Ar pārsūdzētajiem rīkojumiem Vispārējā tiesa prasības noraidīja kopumā kā daļēji nepieņemamas un daļēji acīmredzami juridiski nepamatotas.

Lietas dalībnieku prasījumi

28 Apelācijas sūdzību iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

– atcelt pārsūdzētos rīkojumus attiecībā uz pirmajiem diviem prasījumiem pirmajā instancē, proti, prasījumu par zaudējumu atlīdzināšanu un/vai prasījumu atcelt strīdīgos punktus, un

– nodot lietas atpakaļ izskatīšanai Vispārējai tiesai.

29 Komisijas un ECB prasījumi Tiesai ir šādi:

– apelācijas sūdzības noraidīt un

– piespriest apelācijas sūdzību iesniedzējiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

30 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2015. gada 21. augusta rīkojumu lietas no C-8/15 P līdz C-10/15 P tika apvienotas mutvārdu procesam un sprieduma taisīšanai.

Par apelācijas sūdzībām

31 Savu apelācijas sūdzību atbalstam apelācijas sūdzību iesniedzēji izvirza pamatu par kļūdām, kuras Vispārējā tiesa esot pieļāvusi, vērtējot Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās nosacījumus.

32 Komisija un ECB lūdz apelācijas sūdzības atzīt par nepieņemamām un piebilst, ka jebkurā gadījumā apelācijas sūdzību pamatojumam izvirzītais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par pieņemamību

33 Komisija un ECB atsaucas uz apelācijas sūdzību nepieņemamību tādēļ, ka apelācijas sūdzību iesniedzēji būtībā tikai atkārtojot pamatus un argumentus, ko tie jau ir izvirzījuši Vispārējā tiesā, un apstrīdot Vispārējas tiesas veiktus faktu vērtējumus attiecībā uz dažādiem sniegtajiem pierādījumiem.

34 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 256. pantu un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmo daļu apelācijas sūdzības var iesniegt tikai par tiesību jautājumiem un tām ir jāpamatojas uz to, ka Vispārējai tiesai nav bijusi kompetence, Vispārējā tiesā ir pieļauti procesuāli pārkāpumi, kas nelabvēlīgi ietekmējušu apelācijas iesniedzēja intereses, vai arī Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Savienības tiesības (skat. it īpaši spriedumu, 2014. gada 4. septembris, Spānija/Komisija, C-192/13 P, EU:C:2015:2156, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).

35 Turklāt no LESD 256. panta, Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas, kā arī Tiesas Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunkta un 169. panta 2. punkta izriet, ka apelācijas sūdzībā precīzi jānorāda tā sprieduma apstrīdētās daļas, kura atcelšana tiek pieprasīta, kā arī juridiskie argumenti, kas konkrēti izvirzīti šī lūguma atbalstam (skat. it īpaši spriedumus, 2000. gada 4. jūlijs, *Bergaderm* un *Goupil* /Komisija, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 34. punkts, un 2014. gada 4. septembris, Spānija/Komisija, C-192/13 P, EU:C:2015:2156, 43. punkts).

36 It īpaši šī Reglamenta 169. panta 2. punktā tiek prasīts, lai izvirzītajos tiesību pamatos un argumentos tiktu precīzi norādīti apstrīdētie Vispārējās tiesas nolēmuma motīvu daļas punkti.

37 Tādējādi apelācijas sūdzība, kas tikai burtiski atkārto vai atreferē pamatus un argumentus, kuri iepriekš iesniegti Vispārējā tiesā, tostarp tādus, kas pamatoti ar faktiem, ko minētā tiesa skaidri noraidījusi, neatbilst no šiem noteikumiem izrietošajām prasībām par pamatojuma sniegšanu. Šāda apelācijas sūdzība patiesībā ir prasība, kas vērsta uz to, lai vienkārši panāktu Vispārējai tiesai iesniegtā prasības pieteikuma pārskatīšanu, un tas nav Tiesas kompetencē (skat. spriedumu, 2014. gada 4. septembris, Spānija/Komisija, C-192/13 P, EU:C:2015:2156, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 Taču, ja apelācijas sūdzības iesniedzējs apstrīd to, kā Vispārējā tiesa ir interpretējusi vai piemērojusi Savienības tiesības, tad pirmajā instancē izskatītos tiesību jautājumus var no jauna izskatīt apelācijas tiesvedībā. Ja apelācijas sūdzības iesniedzējs nevarētu pamatot savu apelācijas sūdzību ar Vispārējā tiesā jau izvirzītajiem pamatiem un argumentiem, zustu daļa no apelācijas tiesvedības jēgas (skat. spriedumu, 2014. gada 4. septembris, Spānija/Komisija, C-192/13 P, EU:C:2015:2156, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

39 Šajā gadījumā apelācijas sūdzību iesniedzēji ar savu pamatu vēlas pierādīt pārsūdzēto rīkojumu pamatojuma neesamību vai nepietiekamību un apšaubīt atbildi, kuru Vispārējā tiesa ir *expressis verbis* sniegusi attiecībā uz tiesību jautājumiem, kurus Tiesa apelācijas ietvaros var pārbaudīt.

40 Turklāt, lai gan ir taisnība, ka apelācijas sūdzībās to iesniedzēju sniegtās argumentācijas struktūra nav pietiekami precīza, tomēr jāatzīst, ka atbilstoši Tiesas Reglamenta 169. panta 2. punktam tajās ir norādīti pārsūdzēto rīkojumu pamatojuma apstrīdētie punkti, kā arī tiesību argumenti, kas Tiesai ļauj veikt tiesiskuma pārbaudi.

41 No tā izriet, ka apelācijas sūdzības ir pieņemamas.

Par lietas būtību

Apelācijas sūdzību iesniedzēju argumenti

42 Apelācijas sūdzību iesniedzēji Vispārējai tiesai pārmet, ka tā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzēto rīkojumu 45. punktā vienīgi nospriezdama, ka Komisijai un ECB uzticētās funkcijas neietver nekādas pilnvaras tām pašām pieņemt lēmumus. Šādi rīkodamās, Vispārējā tiesa neesot ievērojusi ESM līguma 13. panta 4. punktu, neņemdama vērā apstākli, ka Komisija parakstīja 2013. gada 26. aprīļa saprašanās memorandu, kaut arī tas ietvēra prettiesisku nosacījumu. Tādējādi patiesie atbildīgie par attiecīgo Kipras banku iekšējo rekapitalizāciju ir Komisija un ECB.

43 Šajā ziņā apelācijas sūdzību iesniedzēji norāda, ka Vispārējā tiesā tie apgalvoja, ka viņu noguldījumu vērtības samazināšanās patiesais iemesls ir nosacījumi, kādiem bija pakārtota Kipras Republikai sniegtā finansiālā palīdzība, un veids, kādā Komisija un ECB šos nosacījumus pieprasīja. Komisija un ECB ar šo iestāžu ierēdņu, kuri šai nolūkā steidzami iesaistījās, palīdzību šo dalībvalsti esot piespiedušas pieņemt Dekrētus Nr. 103 un Nr. 104. Apelācijas sūdzību iesniedzēji šajā ziņā paskaidro, ka Kipras Republika bija iesniegusi lūgumu par finanšu palīdzību, lai rekapitalizētu *Cyprus Popular Bank* un *Bank of Cyprus*, nevis lai veiktu to noregulēšanu ar iekšējās rekapitalizācijas instrumenta pāragras izmantošanas palīdzību. Apelācijas sūdzību iesniedzēji uzskata, ka savukārt Komisijas un ECB sākotnējā nostāja bija, ka ir jāizmanto tieši šis instruments.

44 Apelācijas sūdzību iesniedzēji Vispārējai tiesai pārmet, ka tā nav atbildējusi uz to argumentiem, ar kuriem tie centās pierādīt šo iestāžu noteicošo lomu attiecībā uz 2013. gada 26. aprīļa saprašanās memoranda pieņemšanu un tādējādi – attiecībā uz finansiālo zaudējumu saistībā ar *Cyprus Popular Bank* rekapitalizāciju un *Bank of Cyprus* sanāciju iestāšanos.

45 Apelācijas sūdzību iesniedzēji apgalvo arī, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārbaudot to argumentu, ka Komisija nav nodrošinājusi 2013. gada 26. aprīļa saprašanās memoranda saderību ar Savienības tiesībām.

46 Tādējādi apelācijas sūdzību iesniedzēji Vispārējai tiesai pārmet, ka tā nav atbilstoši ņēmusi vērā apgalvoto Komisijas bezdarbību, lai gan atbilstoši 2012. gada 27. novembra sprieduma *Pringle* (C-370/12, EU:C:2012:756) 164. punktam ar ESM līgumu Komisijai uzticētie uzdevumi, kā tas paredzēts minētā līguma 13. panta 3. un 4. punktā, ļauj tai nodrošināt ESM noslēgto saprašanās memorandu saderību ar Savienības tiesībām, un atbilstoši minētā sprieduma 174. punktam saskaņā ar ESM līguma 13. panta 3. punktu saprašanās memorandam, par kuru tiek risinātas sarunas ar dalībvalsti, kas lūdz sniegt stabilizācijas atbalstu, ir jābūt pilnībā saderīgam ar Savienības tiesībām. Tādējādi Tiesa esot norādījusi, ka nosacījumiem, ar kuriem ir saistīta finansiālā palīdzība, ir jāatbilst Savienības tiesībām.

47 Tāda iekšējās rekapitalizācijas pasākuma kā strīdīgajos punktos ietvertais piemērošana esot acīmredzams tiesību uz īpašumu pārkāpums, kas ir pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 17. panta 1. punktam un 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas Papildprotokola Nr. 1 1. pantam.

48 Padome un ECB apstrīd apelācijas sūdzību iesniedzēju izvirzīto argumentu pamatotību.

Tiesas vērtējums

49 Ar šo pamatu apelācijas sūdzību iesniedzēji apstrīd vērtējumu, ko Vispārējā tiesa veikusi attiecībā uz Komisijas un ECB lomu saistībā ar 2013. gada 26. aprīļa saprašanās memoranda pieņemšanu. Tie it īpaši norāda, ka šīs iestādes ir Kipras īstenotās iekšējās rekapitalizācijas patiesie autori un ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārbaudot viņu argumentu, ka Komisija nav nodrošinājusi 2013. gada 26. aprīļa saprašanās memoranda saderību ar Savienības tiesībām.

50 Šis pamats attiecas, pirmkārt, uz pārsūdzēto rīkojumu 44.–47. punktu, kuros Vispārējā tiesa norāda, ka Komisija un ECB nebija 2013. gada 26. aprīļa saprašanās memoranda pieņemšanas iniciatores, un tādējādi atzīst, ka tā nav kompetenta izskatīt prasības atlīdzināt zaudējumus, ciktāl tās ir balstītas uz strīdīgo punktu prettiesiskumu. Tas attiecas, otrkārt, uz pārsūdzēto rīkojumu 48.–54. punktu, kuros Vispārējā tiesa būtībā nospriež, ka apelācijas sūdzību iesniedzēji nav pierādījuši, ka to apgalvotos zaudējumus tie ir cietuši tāpēc, ka Komisija pārkāpusi it kā pastāvošo pienākumu nodrošināt 2013. gada 26. aprīļa saprašanās memoranda saderību ar Savienības tiesībām.

51 Pārsūdzēto rīkojumu 44. punktā Vispārējā tiesa norāda, ka šo saprašanās memorandu pieņēma kopīgi ESM un Kipras Republika un ka no ESM līguma 13. panta 4. punkta izriet, ka Komisija saprašanās memorandu parakstījusi vienīgi ESM vārdā. Pēc tam, pamatojoties uz 2012. gada 27. novembra sprieduma *Pringle* (C-370/12, EU:C:2012:756) 161. punktu, tā šo rīkojumu 45. punktā atgādina, ka, lai gan ar ESM līgumu Komisijai un ECB ir uzticēti noteikti ar šī līguma mērķu īstenošanu saistīti pienākumi, ESM līgumā Komisijai un ECB uzticētās funkcijas neietver nekādas pilnvaras tām pašām pieņemt lēmumus un darbības, ko šīs divas iestādes veic šī paša līguma ietvaros, rada saistības tikai ESM.

52 Šajā ziņā jāatgādina – kā izriet no Eurogrupas 2012. gada 27. jūnija paziņojuma –, ka Komisijai un ECB bija uzdots ar Kipras iestādēm risināt sarunas par makroekonomikas pielāgošanas programmu, kas bija jākonkretizē saprašanās memorandā. Piedaloties sarunās ar Kipras iestādēm, tām sniedzot savu tehnisko ekspertīzi, padomus un ieteikumus, Komisija un ECB rīkojās tām ar ESM līguma 13. panta 3. punktu piešķirtās kompetences ietvaros. Tāda Komisijas un ECB dalība procesā, kāda paredzēta šajā tiesību normā, kas noslēdzās ar 2013. gada 26. aprīļa saprašanās memoranda parakstīšanu, neļauj šo memorandu kvalificēt par šo iestāžu aktu.

53 Kā Tiesa uzsvērusi 2012. gada 27. novembra sprieduma *Pringle* (C-370/12, EU:C:2012:756) 161. punktā, ESM līgumā Komisijai un ECB uzticētās funkcijas, lai cik svarīgas tās nebūtu, tomēr neietver nekādas pilnvaras tām pašām pieņemt lēmumus. Turklāt darbības, ko šīs abas iestādes veic šī paša līguma ietvaros, rada saistības tikai ESM.

54 Turklāt, kā savu secinājumu 53. punktā norādījis ģenerāladvokāts, apstāklis, ka vienai vai vairākām Savienības iestādēm var būt zināma loma ESM tiesiskajā sistēmā, tomēr nemaina Savienības tiesību sistēmā neietilpstošo ESM tiesību aktu būtību.

55 Tomēr, lai gan šāds atzinums var ietekmēt tādas prasības atcelt tiesību aktu, kuru var celt, pamatojoties uz LESD 263. pantu, pieņemamības nosacījumus, tas nevar būt šķērslis tam, lai prasībā par zaudējumu atlīdzināšanu atbilstoši LESD 268. pantam un 340. panta otrajai un trešajai daļai pret Komisiju un ECB varētu atsaukties uz prettiesisku rīcību, kas attiecīgā gadījumā ir saistīta ar saprašanās memoranda pieņemšanu ESM vārdā.

56 Šajā ziņā jāatgādina, ka ar ESM līguma ietvaros Komisijai un ECB uzticētajiem uzdevumiem netiek sagrozītas pilnvaras, kas šīm iestādēm piešķirtas ar LES un LESD (spriedums, 2012. gada 27. novembris, *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 162. punkts).

57 Runājot konkrēti par Komisiju, no LES 17. panta 1. punkta izriet, ka tā "sekmē vispārējās Savienības intereses" un "uzrauga Savienības tiesību piemērošanu" (spriedums, 2012. gada 27. novembris, *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 163. punkts).

58 Turklāt ar ESM līgumu Komisijai uzticētie uzdevumi, kā tas paredzēts šī līguma 13. panta 3. un 4. punktā, tai uzliek pienākumu nodrošināt ESM noslēgto saprašanās memorandu saderību ar Savienības tiesībām (šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 27. novembris, *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 164. punkts).

59 Tādējādi, kā Komisija pati atzina, atbildot uz tiesas sēdē uzdoto jautājumu, šī iestāde ESM līguma ietvaros saglabā savu Līgumu uzraudzītājas lomu, kā tas izriet no LES 17. panta 1. punkta, un tādējādi tai būtu jāatturas parakstīt saprašanās memorandu, par kura saderību ar Savienības tiesībām tai ir šaubas.

60 No tā izriet, ka Vispārējā tiesa, interpretējot un piemērojot LESD 268. pantu un 340. panta otro un trešo daļu, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzēto rīkojumu 46. un 47. punktā uzskatīdama, ka tā nav kompetenta izskatīt uz strīdīgo punktu prettiesiskumu balstītu prasību atlīdzināt zaudējumus, pamatojoties tikai uz secinājumu, ka šo punktu pieņemšana formāli nav attiecināma ne uz Komisiju, ne uz ECB.

61 Tādējādi apelācijas sūdzības jāpieņem un pārsūdzētie rīkojumi jāatceļ.

Par prasībām Vispārējā tiesā

62 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmajai daļai Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā Tiesa pati var taisīt galīgo spriedumu lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija. Tā tas ir šajā gadījumā.

63 Tiesa spēj lemt par apelācijas sūdzību iesniedzēju prasību atbilstoši LESD 268. pantam un 340. panta otrajai un trešajai daļai par tādu zaudējumu atlīdzināšanu, kas, kā tiek apgalvots, radušies, pirmkārt, tāpēc, ka Komisija un ECB 2013. gada 26. aprīļa saprašanās memorandā iekļāva strīdīgos punktus un, otrkārt, Komisijas bezdarbības dēļ, ar kuru tika pārkāpts pienākums saistībā ar šī saprašanās memoranda pieņemšanu nodrošināt tā saderību ar Savienības tiesībām.

64 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās LESD 340. panta otrās daļas izpratnē ir atkarīga no tā, vai ir izpildīti visi nosacījumi, proti, Savienības iestādei pārmestā rīcība ir prettiesiska, zaudējumi ir reāli un pastāv cēloņsakarība starp iestādes rīcību un apgalvoto kaitējumu (spriedums, 2014. gada 14. oktobris, *Giordano*/Komisija, C-611/12 P, EU:C:2014:2282, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).

65 Runājot par pirmo nosacījumu, Tiesa jau daudzkārt ir precizējusi, ka ir jābūt pierādītam pietiekami būtiskam tādas tiesību normas pārkāpumam, ar kuru piešķirtas tiesības privātpersonām (skat. it īpaši spriedumus, 2000. gada 4. jūlijs, *Bergaderm* un *Goupil*/Komisija, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 42. punkts, kā arī 2014. gada 10. jūlijs, *Nikolaou*/Revīzijas palāta, C-220/13 P, EU:C:2014:2057, 53. punkts).

66 Šajā gadījumā tiesību norma, kuras ievērošanas nenodrošināšanu saistībā ar 2013. gada 26. aprīļa saprašanās memoranda pieņemšanu apelācijas sūdzību iesniedzēji pārmet Komisijai, ir Hartas 17. panta 1. punkts. Šī tiesību norma, kurā noteikts, ka ikvienai personai ir tiesības uz īpašumu, kas iegūts likumīgi, ir tiesību norma, kuras mērķis ir piešķirt tiesības privātpersonām.

67 Turklāt jāuzsver, ka ir gan taisnība, ka dalībvalstis ESM līguma ietvaros neīsteno Savienības tiesību aktus un tādējādi šajā kontekstā Harta tām nav adresēta (šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 27. novembris, *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 178.–181. punkts), taču Harta ir adresēta Savienības iestādēm, tostarp, kā savu secinājumu 85. punktā norādījis ģenerāladvokāts, tad, kad tās darbojas ārpus Savienības tiesību sistēmas. Turklāt tāda saprašanās memoranda kā 2013. gada 26. aprīļa saprašanās memorands pieņemšanas kontekstā Komisijai ir pienākums gan atbilstoši LES 17. panta 1. punktam, ar kuru tai tiek uzticēts vispārējs pienākums uzraudzīt Savienības tiesību piemērošanu, gan ESM līguma 13. panta 3. un 4. punktam, ar kuriem tai tiek uzlikts pienākums nodrošināt ESM noslēgto saprašanās memorandu saderību ar Savienības tiesībām (šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 27. novembris, *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 163. un 164. punkts), nodrošināt, ka šāds memorands ir saderīgs ar Hartā garantētajām pamattiesībām.

68 Tādējādi ir jāpārbauda, vai Komisija saistībā ar 2013. gada 26. aprīļa saprašanās memoranda pieņemšanu ir sekmējusi pietiekami būtisku apelācijas sūdzību iesniedzēju tiesību uz īpašumu pārkāpumu Hartas 17. panta 1. punkta izpratnē.

69 Šajā ziņā jāatgādina, ka ar šo Hartas tiesību normu garantētās tiesības uz īpašumu nav absolūtas un ka to īstenošanai var tikt noteikti ierobežojumi, ko pamato Savienības izvirzīti vispārējo interešu mērķi (skat. spriedumus, 2011. gada 16. novembris, *Bank Melli Iran*/Padome, C-548/09 P, EU:C:2011:735, 113. punkts, un 2016. gada 12. maijs, *Bank of Industry and Mine*/Padome, C-358/15 P, EU:C:2016:338, 55. punkts).

70 Līdz ar to, kā izriet no Hartas 52. panta 1. punkta, tiesībām izmantot īpašuma tiesības var uzlikt ierobežojumus ar nosacījumu, ka šie ierobežojumi tiešām atbilst sasniedzamajiem vispārējo interešu mērķiem un attiecībā uz sasniedzamo mērķi nav pārmērīga un nepieļaujama iejaukšanās, kas skar šādi garantēto tiesību pašu būtību (šajā ziņā skat. spriedumus, 2011. gada 16. novembris, *Bank Melli Iran* /Padome, C-548/09 P, EU:C:2011:735, 114. punkts, un 2016. gada 12. maijs, *Bank of Industry and Mine* /Padome, C-358/15 P, EU:C:2016:338, 56. punkts).

71 Šajā ziņā jānorāda – kā izriet no ESM līguma 12. panta –, ka tāda saprašanās memoranda kā no Kipras iestāžu tostarp ar Komisiju veiktajām sarunām izrietošais pieņemšana atbilst Savienības izvirzītam vispārējo interešu mērķim, proti, nodrošināt banku sistēmas un visas eurozonas stabilitāti.

72 Proti, finanšu pakalpojumiem Savienības ekonomikā ir būtiska loma. Turklāt bankas un kredītiestādes ir būtisks finansējuma avots uzņēmumiem, kas darbojas dažādos tirgos. Bez tam bankas bieži vien ir savstarpēji cieši saistītas un daudzas no tām darbojas starptautiskā tirgū. Šī iemesla dēļ vienas vai vairāku banku maksātnespēja rada risku, ka tā ātri izplatīsies uz citām bankām – gan attiecīgajā dalībvalstī, gan citās dalībvalstīs. Tas savukārt rada negatīvas ietekmes risku citās tautsaimniecības nozarēs (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 50. punkts).

73 Šajā gadījumā strīdīgajos punktos norādītie pasākumi ietver tostarp to, ka *Bank of Cyprus* pārņem *Cyprus Popular Bank* apdrošinātos noguldījumus, 37,5 % no neapdrošinātajiem *Bank of Cyprus* noguldījumiem pārvērš akcijās, kurām piesaistītas pilnas balsstiesības un tiesības uz dividendēm, kā arī daļa atlikušo *Bank of Cyprus* neapdrošināto noguldījumu uz laiku tiek iesaldēti, precizējot, ka, ja *Bank of Cyprus* tiktu pārmērīgi kapitalizēta attiecībā pret mērķi, kurš paredz minimālo 9 % pašu kapitāla līmeni krīzes apstākļos, tiks veikta akciju atpirkšana, lai depozītu noguldītājiem atmaksātu pārmērīgajai kapitalizācijai atbilstošo summu.

74 Ņemot vērā mērķi nodrošināt banku stabilitāti eurozonā un nenovēršamo finansiālo zaudējumu risku, kāds abu attiecīgo banku noguldītājiem draudētu to maksātnespējas gadījumā, šādi pasākumi nav pārmērīga un nepieļaujama iejaukšanās, kas skartu apelācijas sūdzību iesniedzēju tiesību uz īpašumu pašu būtību. Tādējādi tie nevar tikt uzskatīti par nepamatotiem šo tiesību ierobežojumiem (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2003. gada 10. jūlijs, *Booker Aquaculture* un *Hydro Seafood*, C-20/00 un C-64/00, EU:C:2003:397, 79.–86. punkts).

75 Ņemot vērā šos apstākļus, nevar uzskatīt, ka, pieļaujot strīdīgo punktu pieņemšanu, Komisija būtu sekmējusi Hartas 17. panta 1. punktā garantēto apelācijas sūdzību iesniedzēju tiesību uz īpašumu pārkāpumu.

76 No tā izriet, ka pirmais no Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās nosacījumiem šajā lietā nav izpildīts, un tādējādi apelācijas sūdzību iesniedzēju prasījumi par zaudējumu atlīdzināšanu ir jānoraida kā juridiski nepamatoti.

Par tiesāšanās izdevumiem

77 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem, ja apelācijas sūdzība ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu. Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, ja spriedums ir nelabvēlīgs vairākiem lietas dalībniekiem, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumu sadali.

78 Tā kā apelācijas sūdzības ir apmierinātas, bet prasības ir noraidītas, *Ledra Advertising*, *A. Eleftheriou*, *E. Eleftheriou*, *L. Papachristofi*, *Ch. Theophilou* un *E. Theophilou*, kā arī Komisija un ECB sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 10. novembra rīkojumu *Ledra Advertising*/Komisija un ECB (T-289/13, EU:T:2014:981), 2014. gada 10. novembra rīkojumu *Eleftheriou* un *Papachristofi*/Komisija un ECB (T-291/13, nav publicēts, EU:T:2014:978) un 2014. gada 10. novembra rīkojumu *Theophilou*/Komisija un ECB (T-293/13, nav publicēts, EU:T:2014:979);

2) noraidīt prasības, kas celtas Vispārējā tiesā lietās T-289/13, T-291/13 un T-293/13;

3) *Ledra Advertising Ltd*, *Andreas Eleftheriou*, *Eleni Eleftheriou*, *Lilia Papachristofi*, *Christos Theophilou* un *Eleni Theophilou*, Eiropas Komisija un Eiropas Centrālā banka (ECB) sedz paši savus tiesāšanas izdevumus, kas radušies gan pirmajā instancē, gan saistībā ar apelācijām.

[Paraksti]